

விஷயத்தின் மையம்

[1:16, 17]

ரோமருக்குப் பவுல் எழுதிய நிருபத்தில் அவரது அறிமுக உரையின் கடைசிப்பகுதிக்கு நாம் வந்து சேர்ந்துள்ளோம். அந்த நாட்களில், கடிதம் எழுதும் முறைமையைப் பின்பற்றி இந்த நிருபம், (1) எழுதியவரின் பெயர் (1:1ஆ), (2) பெற்றுக்கொள்பவர்களின் குறிப்புப் பெயர் (வசனம் 2), (3) வாழ்த்துதல் (வசனம் 3), மற்றும் (4) நன்றியை வெளிப்படுத்துதல் (வசனம் 8ஆ) ஆகியவற்றுடன் தொடங்கியது. பவுல் தமது நிருபத்தின் பொருளைத் தொடங்குமுன்னர் இன்னும் ஒரு செயலைச் செய்ய வேண்டியிருந்தார்: ஒரு ஆய்வுக்கருத்துக் கூற்றை எழுதுதல். நமது முந்திய பாடம் 1:15ம் வசனத்துடன் முடிந்தது: “ஆகையால் ரோமாபுரியிலிருக்கிற உங்களுக்கும் என்னால் இயன்றமட்டும் சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்க விரும்புகிறேன்.” “சவிசேஷம்” என்ற சொல்லைத் தேர்ந்தெடுத்த பவுல் தொடர்ந்து பின்வருமாறு கூறினார்:

கிறிஸ்துவின் சவிசேஷத்தைக் குறித்து நான் வெட்கப்படேன்; முன்பு யூதரிலும் பின்பு கிரேக்கரிலும் விசுவாசிக்கிறவனெவனோ அவனுக்கு இரட்சிப்பு உண்டாவதற்கு அது தேவபெலனாயிருக்கிறது. விசுவாசத்தினாலே நீதிமான் பிழைப்பான் என்று எழுதியிருக்கிறபடி, விசுவாசத்தினால் உண்டாகும் தேவநீதி விசுவாசத்திற்கென்று அந்தச் சவிசேஷத்தினால் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது (வசனங்கள் 16, 17).

ரோமர் 1:16, 17 என்ற இந்த இரு வசனங்களுக்கு நாம் ஒரு முழுப் பாடத்தையே ஒப்புக்கொடுக்கும் அளவுக்குப் பேரளவுடையதாகும். இவைகள் இந்த நிருபத்தின் முகப்புரைக்கும் பாடப்பொருளுக்கும் இடையில் ஒரு பாலமாகப் பணியாற்றுகின்றன. முகப்புரையைப் பொறுத்த மட்டில், [ஆங்கில வேதாகமத்தில்] “for” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க சார்படைச் சொல்லானது (*gar*) 16ம் வசனத்தை முந்திய வசனங்களுடன் பிணைக்கிறது. பவுல் தாம் ரோமாபுரிக்கு வரவிரும்பியதாகத் தம் வாசகர்களுக்குக் கூறியிருந்தார்; இப்போது அவர் அங்கு சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்க வேண்டியது முக்கியமாக இருந்தது ஏன் என்பதை விளக்கப் படுத்தினார். இந்த நிருபத்தின் பாடப்பொருளைப் பொறுத்தமட்டில், இவ்வசனங்கள் பவுல் கூற இருந்தவற்றிற்கு ஒரு மேடையையும் அமைத்தன. அடுத்த பதினைந்தரை அதிகாரங்களில், நாம் 1:16, 17ல் பவுல் அறிமுகப்படுத்திய ஆய்வுக்கருத்துக்களை எவ்வாறு மேம்படுத்தினார் என்று காண்போம்.

இவ்வசனப்பகுதியானது பல்வேறு தனிச்சிறப்பான சொற்றொடர்களைக் கொண்டுள்ளது, ஆனால் பின்வரும் மூன்று சொற்றொடர்களைக் காட்டிலும் வேறெதுவும் வலிவானவைகளாக இருப்பதில்லை: “சுவிசேஷம்,” “விசுவாசம்,” மற்றும் “நீதி.” முன்னதாக, நான் வசனப்பகுதியில் வார்த்தைகளை நாம் எதிர்கொள்ளும்வரையில் வார்த்தைகளை பற்றிய படிப்புகளை ஒத்திப்போடுவோம் என்று கூறியிருந்தேன். இந்த மூன்று சொற்றொடர்களையும் மிகவும் நெருங்கிக் கண்ணோக்க இதுவே வேளையாகும். இவ்வார்த்தைகளைப் பற்றிக் கூறக்கூடிய எல்லாவற்றையும் நான் கூறப்போவதில்லை, ஆனால் தொடர்ந்து வரும் அதிகாரங்களில் இச்சொற்றொடர்களை அப்போஸ்தலர் பயன்படுத்திய விதத்திற்கு உங்கள் சிந்தைகளை ஆயத்தப்படுத்தப் போதுமான அளவுக்கு இவற்றைப் பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன்.

இன்றியமையாத பரிகாரம்: சுவிசேஷம் (1:16, 17)

வசனப்பகுதியைப் பரிசோதித்தல்

வசனங்கள் 14, 15, மற்றும் 16 ஆகியவை மூன்று “நான்” கூற்றுகளை முன்னிறுத்துகின்றன. 14ம் வசனத்தில் பவுல், “நான் கடனாளியாயிருக்கிறேன்” என்று கூறினார். 15ம் வசனத்தில் அவர், “விரும்புகிறேன்” என்று கூறினார். இப்போது, 16ம் வசனத்தில், அவர், “நான் வெட்கப்படுவேன்” என்று கூறினார்: “கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்தைக் குறித்து நான் வெட்கப்படுவேன்” (வசனம் 16அ). “வெட்கப்படுவேன்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட வார்த்தையானது (*epaischunomai*) “செய்யப்பட்டுள்ள ஒன்றிலிருந்து உதிக் கிறதான வெட்க உணர்வு” என்று அர்த்தப்படுகிறது.¹

பவுல் “சுவிசேஷத்தைக் குறித்து வெட்கப்படவில்லை” என்ற அவரது உறுதிப்பாடு நமக்குப் புதுமையானதாக இருக்கலாம். சிலுவையின் மீது கிறிஸ்துவின் வரலாற்றைப் பற்றி யாராவது வெட்கப்பட முடியுமா என்று நாம் வியப்படையலாம். இருந்தபோதிலும், அன்று சிலர் சுவிசேஷத்தைக் குறித்து வெட்கப்பட்டனர், இன்றும் சிலர் அதைக் குறித்து வெட்கப்படுகின்றனர். ரோமர் 1:16ன் முதல் பகுதிக்கு 1 கொரிந்தியர் 1:23 நல்லதொரு விளக்கவுரையாக உள்ளது, அதில் பவுல், “நாங்களோ சிலுவையில் அறையப்பட்ட கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிக்கிறோம்; அவர் யூதருக்கு இடறலாயும் கிரேக்கருக்குப் பைத்தியமாயும் இருக்கிறார்” என்று கூறினார். உலகமானது சிலுவையைப் பைத்தியமாகக் கருதிற்று என்ற உண்மை, ஒரு பழங்காலச் சித்திரத்தின் மூலம் விவரிக்கப்படுகிறது. அது சிலுவையில் தொங்கும் இயேசு என்று பொருள் கொள்ளப்படுகிறது - ஆனால் சிலுவையில் தொங்கும் உருவம் ஒரு மனிதத்தலைக்குப் பதிலாக ஒரு கழுதையின் தலையைக் கொண்டுள்ளது. அதன்கீழ் பின்வரும் வார்த்தைகள் உள்ளன: “அலெக்ஸ் என்ற யூதன் தன் தேவனை வணங்குகிறான்.”²

இவ்வகையான அவமானப்படுத்துதல் சில கிறிஸ்தவர்கள் தலையைத் தொங்கப்போடக் காரணமாகியிருக்கலாம், ஆனால் பவுல் அவ்வகைப்

பட்டவரல்ல. அவர் சிலுவையின் வரலாற்றை வெகுதூரத்திலும் பரவலாகவும் தைரியத்துடன் அறிவித்தார். ஏன்? ஏனென்றால், சவிசேஷம் “இரட்சிப்புக்குத் தேவ பெலனாக இருக்கிறது” (ரோமர் 1:16ஆ). “பெலன்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தையில் (*dunamis*) இருந்தே நாம் “dynamo,” “dynamic” மற்றும் “dynamite” என்ற ஆங்கில வார்த்தைகளைப் பெறுகிறோம்.

பெலம் என்ற ஒரு வார்த்தை ரோமப்பேரரசில் உச்சநிலை கொண்டிருந்தது. பெலம் வாய்ந்த ரோமப் பேரரசு என்றென்றைக்கும் விரிந்திருப்பதாகக் காணப்பட்டது, மற்றும் அதன் இராணுவங்கள் வெற்றி கொள்ளப்பட இயலாதவைகளாகக் காணப்பட்டன. இராணுவத் தலைவர்கள் தங்களின் வெற்றிகளை கொண்டாடுவதற்காக தெருக்களில் அணிவகுத்துச் செல்லுதல், வெற்றிகொள்ளப்பட்ட நாட்டில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான ஆண்களும் பெண்களும் அடிமைகளாக வேலைசெய்தல், மற்றும் பேரரசர்கள் [தங்களை] ஆராதிக்கும்படி வற்புறுத்துதல் போன்றவற்றின் மூலமாக, ரோமாபுரியில் வாழ்ந்தவர்கள், தொடர்ச்சியாக ரோமாபுரியின் பெலம் பற்றி நினைவூட்டப்பட்டனர். இந்த [காட்சியமைவிற்குள்] பவுல் தேவனுடைய ராஜரீகம் பற்றிய செய்தியை அனுப்பினார்.³

ரோமர்கள் தாங்கள் கொண்டிருந்த பெலத்தின்மீது பெருமை மிகுந்தவர்களாக இருந்திருக்கலாம், ஆனால் அவர்கள் தங்கள் பேரரசை அழித்துக் கொண்டிருந்த ஒழுக்கப் பேரழிவை நிறுத்தப் பெலம் கொண்டிருக்கவில்லை. ஒரு மனிதன் தனது குடும்பத்தைச் சீரழித்துக் கொண்டிருக்கையில், அவனை ஒரு அன்புநிறைந்த கணவனாக, தந்தையாக ஆக்கும் பெலத்தை அவர்கள் கொண்டிருக்கவில்லை.⁴ தேவன் மாத்திரமே அந்த பெலத்தைக் கொண்டுள்ளார்.

சவிசேஷம் “இரட்சிப்பு உண்டாவதற்கு தேவபெலனாக” இருந்தது. “இரட்சிப்பு” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள வார்த்தை (*soteria*) “விடுவிப்பு” என்ற அடிப்படை அர்த்தம் கொண்டுள்ளது. இது இராணுவ வெற்றியை அல்லது மருத்துவ குணமாக்குதலைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது. பவுலினால் பயன்படுத்தப்பட்ட வகையில், இது குற்றம், நடைமுறை, பெலன், மற்றும் பாவத்தின் நித்திய விளைவுகள் ஆகியவற்றில் இருந்து விடுவிப்பைக் குறிப்பிட்டது.

மூல வசனத்தில், “பெலன்” என்ற வார்த்தைக்கு முன்பாகத் திட்டவாட்டமான சுட்டுச்சொல் (ஆங்கிலத்தில் “the”) காணப்படுவதில்லை.⁵ இவ்வசனப்பகுதி “இது இரட்சிப்பு உண்டாவதற்குத் தேவபெலனாயிருக்கிறது” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட முடியும். தேவன் தமது பெலத்தின் மற்ற வெளிப்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளார்: உயிரை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதற்கான அவரது பெலன் (*dunamis*) இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலில் காணப்பட்டது (வசனம் 5ஆ), அவரது படைப்பின் பெலன் (*dunamis*) அவர் சகலத்தையும் உண்டாக்கினபோது உறுதியாகக் காணப்பட்டது (வசனம் 20). இருப்பினும், இரட்சிப்பைப் பொறுத்தமட்டில், சவிசேஷமே தேவனுடைய பெலனாக உள்ளது -

பரிசுத்த ஆவியானவரால் உணர்த்தப்பட்டு தரப்படுவதாகக் கற்பனை செய்யப்படுகிற இயற்கைக்கு மாறான சில செயல்கள் அல்ல, ஆனால் சவிசேஷமே தேவனுடைய பெலனாக உள்ளது.

இந்த பெலன் “விசுவாசிக்கிற யாவருக்கும்” கிடைக்க வேண்டும் என்று தேவன் நோக்கம் கொண்டார் (வசனம் 16இ). சவிசேஷம் யாவருக்கு மானதாக உள்ளது (மத்தேயு 28:18-20; மாற்கு 16:15, 16; நடபடிக்கள் 1:8ஐக் காணவும்). இதன் உலகளாவிய தன்மையைப் பவுல் “முன்பு யூதரிலும் பின்பு கிரேக்கரிலும்” என்ற வார்த்தைகளில் வலியுறுத்தினார் (ரோமர் 1:16ஆ). இவ்விடத்தில் “கிரேக்கர்” என்பது கிரேக்க மொழி பேசும் புறஜாதி யாரைக் குறித்து நிற்கிறது. யூதர்களும் புறஜாதியாரும் யாவரையும் சமானப் படுத்தினார்.

பவுல் “முன்பு யூதரிலும் பின்பு கிரேக்கரிலும்” என்று கூறியது ஏன் என்பது பற்றி நான் ஒரு வார்த்தை கூறவேண்டியிருக்கிறது. அவர் தேவன் யூதர்களை மேன்மையானவர்களாகவும் கிரேக்கர்களைவிட அதிக முக்கியமானவர்களாகவும் கருதினார் என்று மறைவாக உணர்த்தவில்லை. அவர் இதே அடிப்படைச் சொல்லாக்கத்தை 2ம் அதிகாரத்தில் இருமுறை பயன்படுத்தினார் (வசனங்கள் 9, 10), அதன் பின் அவர் உடனடியாக “தேவனிடத்தில் பட்சபாதமில்லை” என்று வலியுறுத்தினார் (வசனம் 11). 10:12அ வசனப்பகுதியில் அவர் “யூதனென்றும் கிரேக்கனென்றும் வித்தியாசமே இல்லை; எல்லாருக்கும் கர்த்தரானவர் ...” என்று கூறினார்.

பவுலின் கூற்று, வரலாற்று உண்மைகள் பலவற்றைப் பிரதிபலித்தது. யூதர்கள் மேசியாவை இந்த உலகத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்காகத் தேவன் செயல்புரிந்த விசேஷித்த மக்களினமாக இருந்தனர். மேசியா (கிறிஸ்து) ஒரு யூதராக இருந்தார், மற்றும் அவர் பலஸ்தீனத்தின் யூத எல்லைப்பகுதிக்குள் வாழ்ந்து மரித்தார். தேவனுக்கும் யூதர்களுக்கும் இடையில் பல நூற்றாண்டுகளாக இருந்த உறவின் காரணத்தால், யூதர்கள் மேசியாவையும் அவரது ராஜ்யத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ள அல்லது புறக்கணிக்க முதல் வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்தனர். அவரது ராஜ்யம் (சபை) யூத உலகின் தலைநகரத்தில் - எருசலேமில் - நிலைநாட்டப்பட்டது மற்றும் யூதர்களுக்கே முதன்முதலாக சவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப்பட்டது. சவிசேஷம் பலஸ்தீனத்தில் இருந்து பரவியபோதுகூட, மற்ற பகுதிகளில் உள்ள யூதர்களுக்கு முதலாவதாகவும் பின்பு அங்கிருந்த புறஜாதி யாருக்கும் பிரசங்கிக்கப்பட்டது என்பது பொதுவாய் நடைபெற்றது. பிசிதியாவின் அந்தியோகியாவில் இருந்த யூதர்களுக்குப் பவுல், “... முதலாவது உங்களுக்கே தேவவசனத்தைச் சொல்ல வேண்டியதாயிருந்தது; ... இதோ, நாங்கள் புறஜாதியாரிடத்தில் போகிறோம்” என்று கூறினார் (நடபடிக்கள் 13:46).

“முன்பு யூதரிலும் பின்பு கிரேக்கரிலும்” என்ற வார்த்தைகளில், ரோமாபுரியின் சபையில் இருந்த இவ்விரு சாராருக்கும் இடையிலான உறவுமுறைகளுக்கு உதவப் பவுலின் விருப்பத்திற்கான இன்னொரு குறிப்பையும் நாம் கொண்டிருக்கலாம். காய் ரோப்பர் என்பவர், “முன்பு யூதரிலும்”: தேவனுடைய திட்டத்தில் யூதர்கள் ஒரு விசேஷித்த பங்கைக்

கொண்டிருந்தனர் என்பதைப் புறஜாதியார் அறிய வேண்டுமென்று பவுல் விரும்புகிறார். 'பின்பு கிரேக்கரிலும்': தேவன் மனிதரின் இரட்சிப்புக்கான தமது திட்டத்தில் கிரேக்கர்களையும், புறஜாதியாரையும், உள்ளடக்குகிறார் என்று யூதர்கள் அறியவேண்டுமென்று பவுல் விரும்புகிறார்" என்று விமர்சித்தார்.⁶

இவ்விரு சொற்றொடர்களும், முழு உலகத்திலும் உள்ள ஒவ்வொரு வரையும் குறிக்கின்றன என்று நான் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன். சவிசேஷம் யாவருக்குமானதாக உள்ளது. இதுவே மனிதகுலத்தின் இரட்சிப்புக்கான ஒரே நம்பிக்கையாக உள்ளது.

சொற்றொடரை விளக்கப்படுத்துதல்

ரோமர் 1:1ன் மீதான எனது குறிப்புரைகளில் நான் "சவிசேஷம்" என்ற வார்த்தையைப் பற்றி சில விளக்கங்களைக் கூறியிருந்தேன், ஆனால் இவ்வேளைகளில் நமது புரிந்துகொள்ளுதலை விரிவாக்க வேண்டியது அவசியமாக உள்ளது. இந்தச் சொற்றொடர் பவுலுக்கு விசேஷித்ததாக இருந்தது. புதிய ஏற்பாட்டில் இச்சொற்றொடர் தொண்ணூற்று ஒன்பது முறைகள் காணப்படுகிறது, இவற்றில் எழுபது முறைகள் இது பவுலினால் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

முன்பே கவனித்துள்ளபடி, "சவிசேஷம்" என்று மொழிபெயர்க்கப் பட்ட வார்த்தை (euangelion) "நல்ல" (eu) என்ற முன் இணைப்புச் சொல்லுடன் "செய்தி" (angelion) என்ற வார்த்தையை இணைத்து பெற்ற கிரேக்கச் சொல்லாக உள்ளது. இது "நற்செய்தி" என்ற அடிப்படை அர்த்தம் கொண்டுள்ளது. (சிலர் "சந்தோஷ செய்திகள்" என்ற சொற்றொடரை விரும்புகின்றனர்.) "Gospel" என்ற ஆங்கில வார்த்தை அதையே ("good-spell") அர்த்தப்படுத்துகிறது.

Euangelion என்ற வார்த்தையானது, ஆண்டுகளினூடே பல்வேறு வழிமுறைகளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது,⁷ ஆனால் பவுலின் காலத்தில், இது "நற்செய்தி" என்ற பொதுவான அர்த்தம் கொண்டிருந்தது. இது அன்றாட உரையாடலில் எந்த ஒரு நல்ல செய்தியையும் குறிப்பிடப் பயன்படுத்தப்பட்டது, ஆனால் புதிய ஏற்பாட்டில், இது தேவனிடத்தில் இருந்து வரும் நற்செய்தியைக் குறிப்பிட தனிப்பட்ட வகையில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சவிசேஷ விவரங்களில், மேசியாவின் வருகை "சவிசேஷம்," அல்லது "நற்செய்தி" என்று அழைக்கப்பட்டது (மாற்கு 1:1). இயேசுவும் மற்றவர்களும் "ராஜ்யத்தின் சவிசேஷத்தை" பிரசங்கித்தனர் (மத்தேயு 4:23; 9:35): மேசியா தமது ராஜ்யத்தை (சபையை) நிலைநாட்டவிருந்தார் என்ற நற்செய்தி. மக்களின் பிரச்சனைகள் குறித்து நம்பிக்கை உண்டு என்ற "நற்செய்தி" அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டது (லூக்கா 4:18ஐக் காணவும்).

நிருபங்களில், "சவிசேஷம்" என்பது கிறிஸ்து நமது பாவங்களுக்காக மரித்தார் என்ற நற்செய்தியாக உள்ளது. ராபர்ட் மவுன்ஸ் என்பவர் இதைப் பின்பருமாறு விளக்கப்படுத்தினார்: சவிசேஷம் என்பது "பாவத்தினால் அடிமைப்பட்டிருந்த மனிதனுக்காகக் கிறிஸ்து இயேசுவில் தேவனுடைய மீட்பின் செயல் பற்றிய அறிவிப்பாகும்."⁸ இந்த "நற்செய்தி" இரு

அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது. கிறிஸ்துவின் மரணம், அடக்கம், மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் பற்றிய பெளதீக உண்மைகளைச் சித்தரிக்கும் “வரலாற்று அம்சம்” ஒன்றுள்ளது. கொரிந்தியர்களுக்குப் பவுல் பின்வருமாறு எழுதினார்,

அன்றியும், சகோதரரே, நான் உங்களுக்குப் பிரசங்கித்த சவிசேஷத்தை மறுபடியும் உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்துகிறேன். ... நான் அடைந்ததும் உங்களுக்குப் பிரதானமாக ஒப்புவித்ததும் என்னவென்றால், கிறிஸ்துவானவர் வேதவாக்கியங்களின்படி நமது பாவங்களுக்காக மரித்து, அடக்கம்பண்ணப்பட்டு, வேத வாக்கியங்களின்படி மூன்றாம்நாளில் உயிர்த்தெழுந்து (1 கொரிந்தியர் 15:1-4).

நாம் மனிதர்கள் இரட்சிக்கப்படுவதற்குச் செய்ய வேண்டியவை பற்றிப் பிரசங்கித்து, ஆனால் இயேசுவின் மரணம், அடக்கம், மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவற்றைப் புறக்கணித்துவிடுவோம் என்றால், நாம் சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்திருக்கவில்லை என்றே ஆகிறது.

சவிசேஷம் ஒரு “உபதேச அம்சத்தை”யும் கொண்டுள்ளது. சிலர் சவிசேஷம் என்பது சிலுவையின் வரலாற்றை மாத்திரம் கொண்டுள்ளது என்று நினைக்கின்றனர், ஆனால் புதிய ஏற்பாடானது சவிசேஷத்திற்குக் கீழ்ப்படிதல் பற்றிப் பலமுறை பேசுகிறது (2 தெசலோனிகேயர் 1:8; 1 பேதுரு 4:17; ரோமர் 10:16ஐக் காணவும்) - இது சவிசேஷம் கட்டளைகளையும் கொண்டுள்ளதை மறைமுகமாய் உணர்த்துகிறது.

நற்செய்தியின் ஆவிக்குரிய தனிச்சிறப்பில் சவிசேஷத்தின் உபதேச அம்சம் மையங்கொண்டுள்ளது. தேவன் நமக்குச் செய்துள்ளவற்றில் இருந்து நாம் எவ்வாறு பயனடைய முடியும் என்று சவிசேஷம் நமக்குக் கூறுகிறது. நமது வாழ்வின்மீது இதன் செயல்விளைவு இருக்க வேண்டும் என்று இது வலியுறுத்துகிறது (பிலிப்பியர் 1:27ஐக் காணவும்). முந்திய பாடம் ஒன்றில், நான் D. ஸ்டுவார்ட் பிரிஸ்கோ என்பவர், “பவுல் சென்ற இடங்களில் எல்லா மக்களும் இசைவைத் தெரிவிக்க வேண்டிய சவிசேஷத்தை, அவர்கள் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டிய வாக்குத்தத்தங்களை, மற்றும் அவர்கள் கீழ்ப்படிய வேண்டிய கட்டளைகளை முன்வைத்தார்”⁹ என்று குறிப்பிட்டிருந்ததை மேற்கோள் காண்பித்தேன். நான் பிரிஸ்கோ என்பவரின் விளக்கவுரையை வாசிக்கையில், முன்னோடிப் பிரசங்கியார்கள் சவிசேஷத்தை எவ்வாறு தொகுத்துரைத்தனர் என்பது பற்றி நினைவூட்டப்பட்டேன். அவர்கள் இது பின்வருபவற்றைக் கொண்டிருக்கின்றன என்று கருத்துத் தெரிவித்தனர்:

நம்பப்பட வேண்டிய உண்மைகள்: குறிப்பாக, இயேசுவின் மரணம், அடக்கம், மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் (1 கொரிந்தியர் 15:1-4ஐக் காணவும்).

கீழ்ப்படியப்பட வேண்டிய கட்டளைகள்: விசுவாசம், மனந்திரும்புதல், மற்றும் ஞானஸ்நானம் ஆகியவை உட்பட்டுள்ளன (ரோமர் 6:3-6, 17, 18).

மகிழ்வுடன் அனுபவிக்கப்பட வேண்டிய வாக்குத்தத்தங்கள்: இவற்றில், பாவமன்னிப்பு, பரிசுத்த ஆவியானவரின் வரம், மற்றும் பரலோகத்தின் வாக்குத்தத்தம் ஆகியவை உள்ளன (நடபடிகள் 2:38; கொலோசெயர் 1:22, 23; தீத்து 1:3அ ஆகியவற்றைக் காணவும்).

சிந்தனையை விரித்துரைத்தல்

ரோமாபுரியானது அதிகாரத்தின்மீது பைத்தியம் கொண்டிருந்தது, இன்றைய நாட்களின் உலகமும் அவ்வாறே உள்ளது. நாம் பலமான வர்களாக இருக்க, விரைவில் செயல்பட, மற்றும் பெரியவற்றைக் கட்டி யெழுப்ப விரும்புகிறோம் - ஆனால் ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் ஆண்டு களுக்குப் பின்னும் கூட, சவிசேஷத்துடன் ஒப்பிடப்படக்கூடிய பெலம் வேறு எதுவும் இருப்பதில்லை. சிலுவையின் வரலாறு இன்னமும் “தேவனுடைய வல்லமையும் தேவனுடைய ஞானமுமாக” உள்ளது (1 கொரிந்தியர் 1:24; வசனம் 23ஐக் காணவும்). ஜேம்ஸ் மெடோஸ் என்பவர் இதை “பாவம், பாரம்பரியம், பாகால் வணக்கம், மற்றும் மனித இருதயங்களில் உள்ள உதவியற்ற தன்மை ஆகியவற்றைத் தகர்க்கக்கூடிய தேவனுடைய வெடிகுண்டு” என்று குறிப்பிட்டார்.¹⁰

சவிசேஷம் இரட்சிப்புக்குத் தேவபெலனாக இருப்பதுடன்; அது தேவனுடைய தூண்டுவிக்கும் வல்லமையாகவும் உள்ளது. இயேசு, “நான் பூமியிலிருந்து [சிலுவையின்மீது] உயர்த்தப்பட்டிருக்கும்போது, எல்லாரையும் என்னிடத்தில் இழுத்துக்கொள்ளவேன்” என்று கூறினார் (யோவான் 12:32; வசனம் 33ஐக் காணவும்). மற்றும், சவிசேஷம் தேவனுடைய மாற்றும் வல்லமையாக உள்ளது. ஆண்களும் பெண்களும் தேவனுடைய அன்பின் வரலாற்றிற்குப் பதில்செயல் செய்கையில், பல்லாயிரக்கணக்கானவர்களின் வாழ்வுகள் மாற்றப்பட்டுள்ளன (2 கொரிந்தியர் 5:17ஐக் காணவும்). ஒரு மனிதர் தம்மிடம் வேலை செய்பவர்களில் ஒருவர், “அவர் முன்பு போன்று இல்லை! அவரது உடலின் மேற்கோல் அதேதான், ஆனால் உள்ளாக ஒரு புதுமனிதர் இருக்கிறார்!” என்று கூறும் அளவுக்கு, அவரது வாழ்வு மாற்றம் பெற்றது பற்றிய கதையொன்று கூறப்படுகிறது.¹¹

சவிசேஷத்தை நாம் “புறக்கணிக்கவோ, அதைக் கண்டுகொள்ளாதது விடவோ, அதை மாற்றவோ, அதைப் புரட்டவோ, ... அல்லது அதைக் கேள்விப்பட மறுக்கவோ” தைரியம் கொள்ளக்கூடாத அளவுக்கு அது அவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் “அதைப் பிரசங்கிப்பதிலிருந்து தவறிவிடத்” துணியாமல் இருப்போமாக.¹² அது இன்னமும் இரட்சிப்புக்குத் தேவ பெலனாக - அவருடைய ஒரே பெலனாக - உள்ளது. இன்றைய நாட்களில், சிலர் “சபைக்கு மக்களை ஈர்ப்பதற்கு” புதிய வழிகளைக் கண்டறியும் முன்சிந்தனை கொண்டுள்ளனர். காய் ரோப்பர் என்பவர், “சபைக்கு மக்களை ஈர்ப்பது எதுவாக இருந்தாலும், நாம் சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்து அதற்கு அவர்கள் கீழ்ப்படியாத வரையிலும் எவரொருவரும் இரட்சிக்கப்படமாட்டார்” என்று விளக்கினார்.¹³ பாவத்தில் மூழ்கியிருக்கும்

உலகத்திற்கு சவிசேஷமே இன்னமும் தேவனுடைய பரிகாரமாக உள்ளது. அதை நாம் அறிந்துள்ள மக்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளாதிருந்தால், அவர்கள் இழந்துபோகப்படுவார்கள்!

பவுலைப் போலின்றி, நாம் சவிசேஷத்தைக் குறித்து வெட்கப்படுதல் சாத்தியமாக உள்ளதா? நம்மில் பெரும்பான்மையானவர்கள் அதைக் குறித்து வெட்கப்பட்டிருந்தலை ஒருக்காலும் ஒப்புக்கொள்ளாமட்டோம், ஆனால் நாம் இயேசுவில் கொண்டுள்ள நமது விசுவாசத்தைப் பற்றி நமது நண்பர்களிடம் கூறுவதற்குச் சங்கடப்படுகிறோமா? நண்பர்கள் என்ற வகையில் நாம் அவர்களை இழந்துவிடுவோமோ என்ற பயத்தினால் நாம் அவர்களுக்குப் போதிக்க முயற்சி செய்வதற்கு அஞ்சுகிறோமா? ரோமர் 1:16ஐ CEV வேதாகமம் பின்வருமாறு விளக்கப்படுத்துகிறது: “நான் நற்செய்தியைக் குறித்துப் பெருமைப்படுகிறேன்!” நாம் நற்செய்தியைக் குறித்து எப்போதுமே பெருமைப்படுபவர்களாக - மற்றும் அதைப்போல செயல்படுபவர்களாக இருக்கத் தேவன் நமக்கு உதவுவாராக!

இன்றியமையாத நிபந்தனை: விசுவாசம் (1:16ஆ, 17)

வசனம் 16ல், சவிசேஷமானது “விசுவாசிக்கிறவனெவனோ அவனுக்கு இரட்சிப்பு உண்டாவதற்கு அது தேவபெலனாயிருக்கிறது” என்று பவுல் வலியுறுத்தினார். வசனம் 17ல்கூட பற்றுறுதி, அல்லது விசுவாசத்தின் முக்கியத்துவம் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது: “விசுவாசத்தினாலே நீதிமான் பிழைப்பான் என்று எழுதியிருக்கிறபடி, விசுவாசத்தினால் உண்டாகும் தேவநீதி விசுவாசத்திற்கென்று அந்தச் சவிசேஷத்தினால் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.” வசனம் 17ஐப் பற்றி நாம் கவந்துரையாடுவதற்கு முன்பு, “நம்புதல்” மற்றும் “விசுவாசம்” என்ற வார்த்தைகளை நாம் இன்னும் நெருக்கமாகக் காண்போம். ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தில், பவுல் “நம்பு” என்ற வார்த்தையின் வடிவங்களை சுமார் இருபது முறைகளும் “விசுவாசம்” என்ற வார்த்தையை சுமார் நாற்பது முறைகளும் பயன்படுத்தினார்.¹⁴ இச்சொற்றொடர்கள் அர்த்தப்படுத்துவது என்ன என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ளுதல் அவசியமாகும்.

சொற்றொடர்களை விளக்கப்படுத்துதல்

Pisteuo என்ற வார்த்தையே “நம்புகிறவன்” என்று மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளது. *Pistis* என்ற வார்த்தை “விசுவாசம்” என்று மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளது. ஆங்கில வசனத்தில் “faith” என்பதற்குப் பதிலாக “believe” என்ற வார்த்தை இருந்திருந்தால், [“believes” மற்றும் “faith”என்ற] இவ்விரு வார்த்தைகளுக்கும் இடையில் உள்ள தொடர்பு இன்னும் தெளிவாகத் தெரிந்திருக்கும். (அவ்வப்போது, சிலர் “believe” மற்றும் “faith” ஆகியவற்றிற்கு இடையில் ஒரு வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்த முயற்சி செய்கின்றனர், ஆனால் இவையிரண்டுமே *pistis* என்ற வார்த்தையில் இருந்தே மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.) மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் அவர்களே அறிந்துள்ள மிகச்சிறந்த காரணங்களினால், அவர்கள் *pis-*

tis என்பதை மொழிபெயர்க்க “விசுவாசம்” என்ற வார்த்தையையும் அதே வார்த்தையின் எதிர்மறை வடிவத்தை (*apistia*) மொழிபெயர்க்க “அவிசுவாசம்” என்ற வார்த்தையையும் பயன்படுத்தினர் (ரோமர் 3:3; 4:20; 11:20, 23ஐக் காணவும்).

Pistis மற்றும் *pisteuo* ஆகிய இரண்டுமே, “இணங்கச் செய்தல்” என்று அர்த்தப்படுகிற *peitho* என்ற வார்த்தையுடன் தொடர்புடையவையாக உள்ளன.¹⁵ இவை ஒவ்வொன்றின் வேர் அர்த்தமும் முழுமையாக இணங்க வைத்தல் அல்லது நம்பச் செய்தல் என்றே இருக்கின்றன. ஒருவரின் விசுவாசம் அல்லது இணக்கம் என்பதன் கருத்துப் பொருளானது வார்த்தைகளில் உட்கருத்தாக இருப்பதில்லை, ஆனால் இது சந்தர்ப்பப்பொருளினால் அளிக்கப்பட வேண்டியதாகும். ஆகையால், “விசுவாசம்,” என்பது “ஒரு கருத்தை உறுதியாகப் பற்றிக்கொள்ளுதல்” என்று அர்த்தப்படக்கூடும். நாம் காணப்போகிறபடி, இது ரோமர் 14:2, 22, 23 ஆகிய வசனங்களில், அனேகமாக, இந்தக் கருத்திலேயே பயன்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். இருப்பினும், பவுலும் புதிய ஏற்பாட்டின் பிற எழுத்தாளர்களும் “விசுவாசம்” என்ற வார்த்தையை “தேவன் அல்லது கிறிஸ்துவில் விசுவாசம் அல்லது ஆவிக்குரிய விஷயங்கள் மீது விசுவாசம் கொள்ளுதல்” என்பதைக் குறிப்பிடவே சாதாரணமாகப் பயன்படுத்தினர்.¹⁶ ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் பவுல் இந்த விசுவாசம் இரட்சிப்புக்கு இன்றியமையாததாக உள்ளது என்று வலியுறுத்தினார்.

இரட்சிக்கிற விசுவாசம் மனதை, இருதயத்தை, மற்றும் மனவிருப்பத்தை உள்ளடக்குகிறது.¹⁷ முதலாவது, இது சாட்சியத்தின் மூலமாக ஆதாயப்படுத்தப்படுகிற அறிவின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ள காரணத்தால், இது மனதை உள்ளடக்குகிறது. ரோமர் 10ல் பவுல் தாம் பிரசங்கித்த “விசுவாசத்தின் வார்த்தையை” பற்றிப் பேசி (வசனம் 8), பின்பு, “ஆதலால் விசுவாசம் கேள்வியினாலே வரும், கேள்வி தேவனுடைய வசனத்தினாலே வரும்” என்று கூறினார் (வசனம் 17). இயேசுவைப் பற்றிக் கற்றுக்கொள்வதில் இருந்து இரட்சிக்கிற விசுவாசம் வருகிறது.

இரண்டாவது, விசுவாசியானவர் தாம் கேள்விப்படுகிறதை ஏற்றுக் கொண்டு, அதைச் சார்ந்திருக்கத் தயாராக உள்ளபடியால், விசுவாசம் என்பது இருதயத்தை உள்ளடக்குகிறது. W. E. Vine என்பவர், புதிய ஏற்பாட்டில், “விசுவாசிக்க” என்பது “உறுதியான நம்பிக்கை வைத்தல், நம்பியிருத்தல், [மற்றும்] பற்றுறுதி கொள்ளுதல் ஆகியவற்றைக் ... குறிக்கிறது” என்று குறிப்பிட்டார்.¹⁸ AB வேதாகமம் 1:16ல், சவிசேஷமானது “தனிப்பட்ட நம்பிக்கையுடன் விசுவாசிக்கிற மற்றும் உறுதியான ஒப்புவிப்பும் பலத்த சார்புத்தன்மையும் கொண்டுள்ள ஒவ்வொருவருக்கும்” இரட்சிப்புக்குத் தேவபெலனாக உள்ளது என்று கூறுகிறது. நாம் உண்மையிலேயே இயேசுவை விசுவாசிக்கும்போது, நாம் செய்துள்ள எந்த ஒரு செயல்மீதும் பற்றுறுதிகொள்வதற்குப் பதிலாக நாம் அவர் செய்துள்ளவற்றின்மீதே பற்றுறுதி கொள்கிறோம். நம்மீதே நாம் பற்றுறுதி கொள்வதற்குப் பதிலாக, நாம் அவர்மீது பற்றுறுதி கொள்கிறோம்.

கடைசியாக, இரட்சிக்கும் விசுவாசம் மனவிருப்பத்தை உள்ளடக்கு

கிறது. சுயத்தின்மீது என்பதற்குப் பதிலாக இயேசுவின்மீது பற்றுறுதி கொள்வதற்கு, அவரது சித்தத்தை ஒருவர் தமது சுயசித்தத்திற்கு முன்னதாக வைத்தல் என்பது இன்றியமையாத அம்சமாக உள்ளது. பவுலின் சொல் வழக்கைப் பயன்படுத்துவதென்றால், விசுவாசிகள் தங்களை “தேவநீதிக்குக் கீழ்ப்படுத்துகின்றனர்” (10:3). எளிமையாகக் கூறுவதென்றால், இரட்சிக்கும் விசுவாசம் இருதயத்தில் இருந்து கீழ்ப்படிதலை உள்ளடக்குகிறது (6:17ஐ காணவும்). உண்மையில், விசுவாசி கீழ்ப்படிய மனமில்லாமல் இருக்கும் வரைக்கும் அது இரட்சிக்கும் விசுவாசமாக இருப்பதில்லை. ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் விசுவாசத்தின்மீது பவுலின் வலியுறுத்தம் இருந்தபோதிலும், அவர் கீழ்ப்படிதலின் விஷயத்தைப் புறக்கணிக்கவில்லை (1:7; 2:8; 5:19; 6:16, 17; 15:18; 16:19, 25).

Theological Dictionary of the New Testament என்ற புத்தகத்தில், ருடால்ஃப் பல்ட்மேன் என்பவர், *pisteuo* என்பதற்கு ஒரு அர்த்தமாக இருப்பது “கீழ்ப்படிய என்பதாகும். எபிரெயர் 11 [பழைய ஏற்பாட்டைப் போன்றே], விசுவாசித்தல் என்பது கீழ்ப்படிதலாக உள்ளது என்று வலியுறுத்துகிறது. பவுலும் கூட, ... விசுவாசித்தல் என்பது கீழ்ப்படிதலை அர்த்தப்படுத்துகிறது என்று காண்பிக்கின்றார்” என்று எழுதினார். பல்ட்மேன் என்பவர் *pistis* என்பது “விசுவாசித்தல், கீழ்ப்படிதல், நம்புதல், நம்பிக்கை வைத்தல், மற்றும் விசுவாசம் நிறைந்திருத்தல் என்பவற்றை உள்ளடக்குகிறது” என்றும் குறிப்பிட்டார், மற்றும் அவர் விசுவாசம் என்பது “சிலுவையில் கிருபை மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பு என்ற தெய்வீக செயலை ஏற்றுக்கொள்ளும் கீழ்ப்படிதலையும் பெற்றுள்ளது” என்பதையும் கூடுதலாகக் குறிப்பிட்டார்.¹⁹

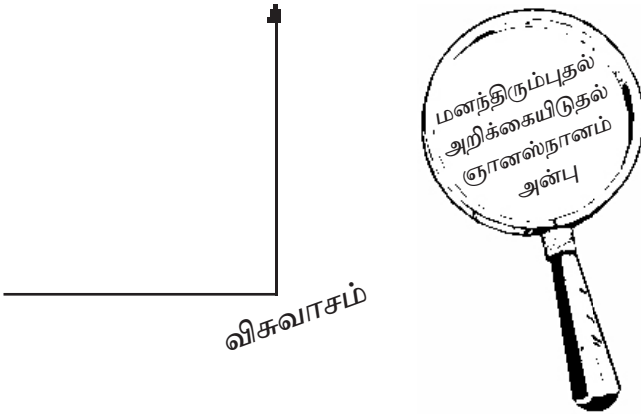
“விசுவாசித்தல்” மற்றும் “கீழ்ப்படிதல்” என்ற வார்த்தைகளின் நெருங்கிய இணைவானது, இச்சொற்றொடர்கள் சில வேளைகளில் ஒன்றுக்குப் பதில் இன்னொன்றாகப் பயன்படுத்தப்படும் உண்மையில் காணப்பட முடியும். இதற்குப் பல சந்தர்ப்பங்களைக் குறிப்பிட முடியும் (யோவான் 3:36ஐக் காணவும்; எபிரெயர் 3:19 மற்றும் 4:6 ஆகியவற்றை ஒப்பிடவும்), ஆனால் ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் உள்ள இரு உதாரணங்கள் மீது கவனம் குவிப்போம். 1:8ல் பவுல் ரோமாபுரியில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களின் விசுவாசம் உலகம் முழுவதிலும் பிரசித்தமாக இருந்தது என்று கூறியிருக்கும் வேளையில், 16:19ல் அவர்களின் கீழ்ப்படிதல் நன்கு அறியப்பட்டிருந்ததாக அவர் கூறினார். 10:16ல் அவர் சலிசேஷத்திற்கு எல்லாரும் கீழ்ப்படியவில்லை என்று குறிப்பிட்டார். (NASB வேதாகமத்தில் “கீழ்ப்படிய” என்று அர்த்தப்படும் *hupakouo* என்ற வார்த்தையில் இருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட “heed” என்ற வார்த்தை உள்ளது.) இது அறிவிக்கப் படுவதைப் பலர் விசுவாசிக்கமாட்டார்கள் என்ற ஏசாயாவின்மூலக் கூற்றின் நிறைவேற்றமாக இருந்தது என்று அவர் சுட்டிக்காண்பித்தார்.

இரட்சிக்கும் விசுவாசம் என்பது, பின்வரும் மூன்று விஷயங்களை உள்ளடக்குகிறது என்று நான் மீண்டும் கூறுகிறேன்: சிந்தை, இருதயம், மற்றும் மனவிருப்பம். கொடுக்கப்பட்ட எந்த வசனப்பகுதியிலும், இம்மூன்று கூறுகளில் ஒன்று அல்லது அதற்கு அதிகமானவைமீது வலி

யறுத்தம் இருக்கும். விசுவாசத்தின் எந்த அம்சம் அல்லது அம்சங்கள் அந்தக் குறிப்பிட்ட வசனப்பகுதியில் சித்தரிக்கப்படுகின்றன என்பதை சந்தர்ப்பப் பொருளே தீர்மானிக்கிறது.²⁰

இரட்சிக்கும் விசுவாசத்தின் மூன்று கூறுகளை வரைகுறிப்பிட்டுள்ள நிலையில், இரு சிந்தனைகளை கூடுதலாகக் கூற என்னை அனுமதியுங்கள். முதலாவது, “விசுவாசம்” என்ற வார்த்தை மாறுபடுகிற வலியுறுத்தங்களுடன் வெவ்வேறு வசனப்பகுதிகளில் பயன்படுத்தப்படலாம் என்றாலும், அது முதலாவதாக, கடைசியாக, மற்றும் எப்போதும் விசுவாசம் என்பதாகவே உள்ளது. Pistis என்பது “விசுவாசித்தல், கீழ்ப்படிதல், நம்புதல், நம்பிக்கை வைத்தல், மற்றும் விசுவாசம் நிறைந்திருத்தல் ஆகியவற்றை உள்ளடக்குகிறது” என்று குறிப்பிட்ட பின்பு, பல்ட்மேன் என்பவர், “ஆனால் இது கிறிஸ்துவில் விசுவாசம் என்பதையே முதன்மை அர்த்தமாகக் கொண்டுள்ளது” என்று முடிவுசெய்தார்.²¹

அபிலேன் கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில், ரோமருக்கு எழுதின நிருபத்தின் மீதான எனது வகுப்பில், சகோதரர் J. D. தாமஸ் என்பவர் இந்தக் கருத்தை ஒரு கரும்பலகை விளக்கப்படத்தைக் கொண்டு வலியுறுத்தினார். அவர் கரும்பலகையில் கோடு ஒன்றை வரைவதில் தொடங்கினார். பின்பு அவர் அந்தக் கோட்டின் திசையைத் திடீரென மாற்றினார். அவர் கோட்டின் திருப்பத்தைச் சுட்டிக்காண்பித்தார். “அது மனமாற்றத்தின், இரட்சிப்பின் முனையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாக, நாம் கருதுவோம்” என்று அவர் கூறினார். அந்த இடத்தை அவர் “விசுவாசம்” என்று பெயரிட்டார். தொடர்ந்து அவர், “ஒரு உருப்பெருக்கிக் கண்ணாடியின் கீழே விசுவாசத்தை நீங்கள் ஆய்வுசெய்தால், மனந்திரும்புதல், அறிக்கையிடுதல், ஞானஸ்நானம், மற்றும் அன்பு போன்ற நமக்கு நன்கு பழக்கமான கூறுகளை நீங்கள் அதில் காண்பீர்கள்” என்று கூறினார்.

செயல்வலிவிற்காக அவர் சற்றே இடைநிறுத்தம் செய்து பின்பு “விசுவாசம்” என்ற வார்த்தையைத் தட்டிச் சுட்டிக் காண்பித்து, “ஆனால் இது முதலாவ

தாக முற்றிலும் முதலாவதாக விசுவாசமாக உள்ளது என்பதன் மீதான கண்ணோட்டத்தை ஒருக்காலும் இழந்துபோகாதீர்கள்” என்று கூடுதலாகக் கூறினார். இந்தக் கூற்றின் முழுச்சிறப்பானது நமது படிப்பின் பிற்பகுதியில் உறுதியாகும்.

இரண்டாவது, இரட்சிக்கும் விசுவாசத்தின் கவனக்குவிப்பானது அதைக் கொண்டுள்ளவர் மீதே, அல்லது அது உண்டாக்கும் சாட்சியத்தின் மீதே இருப்பதில்லை என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். மாறாக, இயேசுவின்மீதே கவனக்குவிப்பு உள்ளது. விசுவாசம் “செய்தியின் மீது அமைந்து இருக்கிறது, ஆனால் செய்தியில் விசுவாசம் இருக்கும் அளவுக்கு செய்தி மத்தியஸ்தப்படுத்தும் நபர்மீதும் விசுவாசம் இருக்கிறது.”²² வேரி தியெஸன் என்பவர் இதைப் பின்வருமாறு உரைத்தார்: “ஒரு முன்மொழிதல் மீதல்ல, ஆனால் ஒரு நபரின்மீதே” விசுவாசத்தின் நிறைவான கவனக்குவிப்பு உள்ளது.²³ இதைப் பற்றி நாம் இன்னொரு சந்தர்ப்பப்பொருளில் மிகவும் முழுமை யாகக் கலந்துரையாடுவோம், ஆனால் ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தின் மீதான படிப்பை நாம் தொடரும் வேளையில் இதை நீங்கள் புரிந்துகொள்வது முக்கியமானதாகும்.

“விசுவாசம்” பற்றிய கலந்துரையாடலை நாம் கடந்து செல்லுவதற்கு முன், *pistis* (மற்றும் இந்தச் சொல்லுடன் தொடர்புடைய, *pistos* என்ற வார்த்தை) “விசுவாசம் நிறைந்த” என்று அர்த்தப்பட முடியும்.²⁴ இது ரோமர் 3:3ல் இந்தக் கருத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது, இது மனிதர்களின் அவிசுவாசமானது “தேவனுடைய உண்மைத்தன்மையை ஒன்றுமில்லாததாக ஆக்க இயலாது” என்பதைச் சுட்டிக் காண்பிக்கிறது. நாம் வழக்கமாக “விசுவாசம் கொண்டிருத்தல்” மற்றும் “விசுவாசத்தில் நிலைத்திருத்தல்” என்பவை (தொடர்புடையவைகளாக இருந்தபோதிலும்) மாறுபட்ட இரு கருத்துக்கள் என்று நினைப்பதினால், மேற்கூறப்பட்டது நமக்கு வினோதமாகக் காணப்படலாம். மீண்டுமாக, “faithful” என்ற ஆங்கில வார்த்தையைக் கண்ணோக்குங்கள்; இது “விசுவாசம் நிறைந்துள்ள” ஒருவர் என்ற கருத்தை ஆலோசனையாகத் தெரிவிக்கிறது.

Pistis என்ற வார்த்தையானது சிலவேளைகளில், இயேசு கிறிஸ்துவில் விசுவாசம் என்பதன்மீது மையங்கொண்டுள்ள போதனையின் பொருளைக் குறிப்பிடுகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காண்பிக்க என்னை அனுமதியுங்கள்.²⁵ விஷயம் இதுவாக இருக்கும்போது, *pistis* என்ற சொல்லுக்கு முன் பெரும்பாலும் ஒரு திட்டவாட்டமான சுட்டுச்சொல் (ஆங்கிலத்தில் “the”) வருகிறது. இவ்விதமாக நாம் நடபடிகள் புத்தகத்தில் “ஆசாரியர்களில் அநேகரும் அந்த விசுவாசத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்தார்கள்” என்பது பற்றியும் (6:7ஆ) பவுல் சீஷர்களை “அந்த விசுவாசத்திலே நிலைத்திருக்கும்படி” புத்திகூறினார் என்பது பற்றியும் (14:22) நாம் வாசிக்கிறோம். ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் *pistis* என்ற வார்த்தையின் இந்தப் பயன்பாட்டிற்குத் தெளிவான உதாரணம் எதையும் நாம் கொண்டிருப்பதில்லை, ஆனால் இது ஒரு சாத்தியக்கூறாக உள்ளது என்பதை நீங்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும்.

வசனப்பகுதியை ஆராய்தல்

அடுத்ததாக, நாம் வசனங்கள் 16 மற்றும் 17ல் “believes” மற்றும் “faith” என்ற வார்த்தைகள் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதைக் காண்போம். 16ம் வசனத்தின் இறுதிப்பகுதியானது, சவிசேஷம் “விசுவாசிக் கிறவனெனவனோ அவனுக்கு இரட்சிப்பு உண்டாவதற்குத் தேவபெலனாயிருக்கிறது” என்று உரைக்கிறது. மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கடைப்பிடிப்பவர்கள், நல்ல வாழ்வை வாழ்பவர்கள், அல்லது நற்செயல்களைச் செய்பவர்களை இரட்சிப்பதற்கு இது தேவபெலனாக இருப்பதில்லை. விசுவாசிக்கிறவர்களை இரட்சிப்பதற்கே இது தேவபெலனாக உள்ளது.

பவுல் விசுவாசத்தின் (விசுவாசம் கொண்டிருத்தலின்) முக்கியத்துவம் பற்றிய தமது சிந்தனையை 17ம் வசனத்தில் விரிவாக்கினார். இவ்வசனம், “விசுவாசத்தினால் உண்டாகும் தேவநீதி விசுவாசத்திற்கென்று அந்தச் சவிசேஷத்தினால் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது” என்று கூறுகிறது. “நீதி” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள வார்த்தை, “தேவனிடத்தில் நேர்மையாக நிற்குதல்” மற்றும் “சரியான வாழ்க்கை வாழ்தல்” என்பவை உட்படப் பல்வேறு அர்த்தங்களைக் கொண்டிருக்க முடியும். இருப்பினும், இந்த வேளைக்கு, நாம் “விசுவாசத்தினால் ... விசுவாசத்திற்கென்று” என்ற சொற்றொடர்மீது கவனம் செலுத்த விரும்புகிறோம்.

கிரேக்க வசனத்தில், “out of [ek] faith into [eis] faith” என்றுள்ளது. இந்தச் சொற்றொடர்மீதான விளக்கங்களைக் கொண்டு பல பக்கங்கள் நிரப்பப்பட்டுள்ளன, ஆனால் பல மாறுபாடுகளை அட்டவணையாகத் தொகுத்தலில் சிறிதளவே கருத்துள்ளதாகக் காணப்படுகிறது. பவுலின் முதன்மையான சிந்தனைகள் நேரடியானவைகளாக இருப்பதாகக் காணப்படுகின்றன. நாம் விசுவாசத்தின் அடிப்படையிலேயே இரட்சிக்கப்படுகிறோம். எனவே, “தேவனுடன் சீர்பொருந்தி இருத்தல்” என்பது விசுவாசத்தின் “விளைவு” என்று கூறப்பட முடியும். அதே வேளையில், ஒருவர் கிறிஸ்தவரான பின்பு விசுவாசம் என்பது இனியும் முக்கியமானதாக இருப்பதில்லை என்று தமது வாசகர்கள் நினைக்கப் பவுல் விரும்பவில்லை. ஒரு நபரை இரட்சிக்கும் விசுவாசமானது அவரை “விசுவாசத்திற்குள்” அதாவது, விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் விசுவாசத்தில் இருந்து விளைந்த வாழ்வு நடைக்குள் வழிநடத்த வேண்டும் (2 கொரிந்தியர் 5:6ஐக் காணவும்). NIV வேதாகமம் இந்தக் கருத்தைப் பின்வருமாறு விளக்குகிறது: “துவக்கம் முதல் முடிவுவரையிலான விசுவாசத்தின் ஒரு நீதி.”

பவுல் தமது சிந்தனையை மறுவலிவூட்டுவதற்காகப், பழைய ஏற்பாட்டு வசனப்பகுதியொன்றை மேற்கோள் காண்பித்தார்: “விசுவாசத்தினாலே நீதிமான் பிழைப்பான் என்று எழுதியிருக்கிறபடி” (ரோமர் 1:17அ). இந்த மேற்கோள் ஆபசூக் 2:4ல் இருந்து வருகிறது. பவுலினால் பயன்படுத்தப்பட்ட இந்த மேற்கோள் பற்றிய விளக்கங்களில் கல்வியாளர்கள் திரும்பவும் வேறுபடுகின்றனர். இந்த வார்த்தைகள், விசுவாசி (ஆவிக்குரிய) பிழைப்பைக் கொண்டிருப்பார் என்று அர்த்தப்படுகின்றனவா, அல்லது இவைகள் ஒரு கிறிஸ்தவர் விசுவாசத்தின் வாழ்வை வாழவேண்டும் என்று அர்த்தப்படுகின்றனவா? இந்தக் கேள்வியின் மீதான

குழப்பம், RSV மற்றும் NRSV வேதாகமங்களினால் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. RSV வேதாகமத்தின் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் 17ம் வசனத்தின் பிற்பகுதியை பின்வருமாறு விளக்கப்படுத்தினார்கள்: “விசுவாசத்தினால் நீதிமானாகிறவர் பிழைப்பான்.” இந்தப் பதிப்பைப் புதுப்பித்தவர்கள் இவ்வசனப்பகுதியை, “நீதிமானாயிருக்கிறவர் விசுவாசத்தினால் பிழைப்பார்” என்று மாற்றினார்.

“விசுவாசத்தினால் பிழைப்பான்” என்ற வார்த்தைகளை நாம் பொதுவாகப் பயன்படுத்தும் வகையானது, விசுவாசத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட வாழ்வநடையைப் பவுல் தமது சிந்தையில் கொண்டிருந்தார் என்ற கருத்தை ஆதரிக்கிறது. இருப்பினும், ஆபுகூக்கின் புத்தகத்தில் உள்ள இவ்வசனமும் ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தின் பொதுவான வலியுறுத்தலும், விசுவாசம் உள்ள ஒருவர் ஜீவனை - அதாவது ஆவிக்குரிய மற்றும் நித்திய ஜீவனை - கொண்டிருப்பார் என்ற நிலைப்பாட்டையே பவுல் கொண்டிருந்தார் என்ற நிலைப்பாட்டை ஆதரிக்கிறது (ரோமர் 6:23ஆவைக் காணவும்).

ஆபுகூக்கின் புத்தகத்தில் உள்ள வசனப்பகுதியைக் கண்ணோக்குங்கள்: “இதோ, அகங்காரியாயிருக்கிறானே, அவனுடைய ஆத்துமா அவனுக்குள் செம்மையானதல்ல; தன் விசுவாசத்தினாலே நீதிமான் பிழைப்பான்” (2:4). கல்தேயர்களின் (பாபிலோனியர்களின்) அழிவு என்பதே ஆபுகூக் புத்தகத்தின் ஆய்வுக்கருத்தாக உள்ளது. யூதாவைத் தண்டிக்கக் கல்தேயர்களை எழுப்பப் போவதாகத் தேவன் கூறினார். கல்தேயர்கள் இஸ்ரவேலர்களைக் காட்டிலும் அதிகத்துன்மார்க்கர்களாக இருக்கையில், ஏன் இவ்வாறு செய்ய வேண்டும் என்று ஆபுகூக் ஆச்சரியப்பட்டார். தேவன் தாம் கல்தேயர்களை அழிக்கப்போவதாக உறுதிப்படுத்தினார் மற்றும், அவர் செயல் விளைவில், “நீ அதைப் பற்றிக் கவலைப்படாதே. என்மீது நம்பிக்கை வை!” என்று தீர்க்கதரிசியிடம் கூறினார். சந்தர்ப்பப்பொருளில், 2:4ம் வசனத்தின் கடைசிப்பகுதி, “விஷயங்கள் மோசமானவைகளாகக் காணப்பட்ட போதும் (கல்தேயர்கள் பற்றியது), நீதிமானான மனிதர் என்மீது நம்பிக்கை வைப்பார், மற்றும் அப்படிப்பட்டவர்களைப் பாதுகாப்பதன் மூலம் நான் அவர்களுக்குப் பலனளிப்பேன்” என்றே அர்த்தப்படுகிறது. W. J. டீன் என்பவர் 2:4ஐப் பின்வருமாறு பொழிப்புரை செய்தார்: “மேட்டிமையான, பேராசையுள்ள ராஜ்யம் அழிவில் மூழ்கும்போது, விசுவாசமுள்ள மக்கள் பாதுகாப்பாக வாழ்வார்கள்.”²⁶ பவுல் இவ்வசனத்தின் தோற்றகால வலியுறுத்தல் பற்றி நிச்சயமாகவே அறிந்திருந்தார்; ஆனால் ஆவியானவரின் வழிநடத்துதலின்கீழ், அவர் “அதை ஒரு மிக ஆழ்ந்த தனிச்சிறப்பிலும் கண்டார்.”²⁷ விசுவாசம் ஆபுகூக்கின் நாட்களில் பௌதீகவாழ்வைச் சகித்திருந்தது, அது பவுலின் நாட்களில் ஆவிக்குரிய வாழ்வை விளைவிக்கும்.

“விசுவாசத்தினால் நீதிமான் பிழைப்பான்” என்பதன் சாத்தியமான இரு அர்த்தங்களைக் கண்ணோக்கியுள்ள நிலையில், நாம் ஒரு அர்த்தத்தின்மீது கவனம்குவித்து இன்னொரு அர்த்தத்தை விலக்க வேண்டியது அவசியமா? கிறிஸ்தவ வாழ்வு விசுவாசத்துடன் தொடங்கி, விசுவாசத்துடன் தொடர்

கிறது என்று இப்போதுதான் பவுல் உரைத்திருப்பதினால், ஒருவேளை அவர் இவ்விர சிந்தனைகளையும் தூக்கி நிறுத்தும் மேற்கோளை விரும்பியிருக்கலாம். “நீதியைச் சரிக்கட்டுவதற்கான தேவனுடைய திட்டமானது [நமது] விசுவாசத்தினால் தொடங்கி தொடரும் செயல்முறையாக உள்ளது” என்பதே நாம் அறிய வேண்டிய முக்கியமான விஷயமாக உள்ளது (ரோமர் 1:17ஆ; Phillips என்பவரின் புதிய ஏற்பாடு); “... தொடக்கம் முதல் இறுதி வரையிலும் இது நம்பிக்கை வைத்தலின் மூலமானதாகவே உள்ளது” (வசனம் 17ஆ; CJB).

நமது இரட்சிப்பு “தொடக்கம் முதல் இறுதி வரையிலும்,” - நியாயப் பிரமாணம் அல்லது கிரியைகள் அல்லது வேறு எதன்மீதும் இன்றி - விசுவாசத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது என்று புரிந்து கொள்வது நமக்கு முக்கியமானதாக இருப்பது ஏன்? வேதாகமத்தினுடைய இந்த சத்தியத்தின் ஆச்சரியத்தை, ஆசீர்வாதத்தை, மற்றும் சந்தோஷத்தை நாம் 4ம் அதிகாரத்தில் காண்போம்!

இன்றியமையாத விளைவு: நீதி (1:17)

இப்போது நாம் “நீதி” மற்றும் “நீதிமான்” என்ற சொற்களுக்கு வருகிறோம்: “விசுவாசத்தினாலே நீதிமான் பிழைப்பான் என்று எழுதியிருக்கிறபடி, விசுவாசத்தினால் உண்டாகும் தேவநீதி விசுவாசத்திற்கென்று அந்தச் சுவீசேஷத்தினால் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது” (வசனம் 17). இது நாம் “நீதி” மற்றும் “நீதிமான்” என்ற சொற்றொடர்களை எதிர்கொள்ளுகிற முதல் வேளையாகும். பவுல் “நீதி” மற்றும் அது தொடர்பான சொற்களை இந்த நிருபத்தில் கொஞ்சங்குறைய ஏழுபது முறைகள் பயன்படுத்தியதால், இந்தச் சொற்றொடர் எதை அர்த்தப்படுத்துகிறது என்று நாம் புரிந்துகொள்ளுதல் அவசியமாகும்.

சொற்றொடர்களை விளக்கப்படுத்துதல்

இந்தக் குடும்பத்தில் சொற்களின் திகைப்புக்குரிய அணிவகுப்பை ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் நாம் கண்டறிகிறோம். மிகவும் அடிக்கடி இதன் பெயர்ச்சொல் வடிவமும் (*dikaioisune*), அத்துடன் கூடுதலாக தொடர்புடைய பெயர்ச்சொல் வடிவமும் (*dikaioima*) உள்ளது; இவை இரண்டும் “நீதி” என்று அர்த்தப்படுகின்றன. “நீதி என்று அறிவித்தல்” என்று அர்த்தப்படக்கூடிய வினைச்சொல் வடிவமும் (*dikaioo*) உள்ளது. பின்பு “நீதி” அல்லது “நீதியான” என்ற அர்த்தமுடைய பெயர் உரிச்சொல் அல்லது வினை உரிச்சொல்லாக இருக்கக்கூடிய வடிவமும் (*dikaios*) உள்ளது. மற்ற வடிவங்களுக்கு மத்தியில் “அநீதி” என்ற அர்த்தமுடைய எதிர்ச்சொல் (*adikia*) ஒன்றும் உள்ளது.

குழப்பத்தைக் கூட்டுவதற்கு, இந்தக் கிரேக்கச் சொற்கள் அடிக்கடி/ பெரும்பான்மையும், “நீதியுள்ள,” “நீதியென்று தீர்க்கின்ற,” “நீதியாய்,” அல்லது “நீதி” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. A. W. டோஸெர் என்பவர், “மூலவசனத்தில் உள்ள அதே வார்த்தை ஆங்கிலத்தில் ‘justice’ அல்லது ‘righteousness’ என்றாகியுள்ளது, எனவே, ஏறக்குறைய ஒருவர்,

மொழிபெயர்ப்பாளரின் எண்ணக்கோளாறைச் சந்தேகப்படுவார்” என்று கவனித்துள்ளார்.²⁸ நீங்கள் KJV வேதாகமத்தைப் பயன்படுத்தினால், 1:17ல் பின்வருவதைக் கவனித்திருக்கலாம்: “The righteousness of God revealed from faith to faith” என்று கூறியபின்பு அது, “As it is written, The just shall live by faith” என்று கூறுகிறது. NASB வேதாகமத்தில் ஒரு உதாரணத்திற்கு, ரோமர் 3ஐக் காணவும். இந்த அதிகாரம், “righteous” என்பதை ஆறுமுறைகளும், “un-righteous” என்பதை ஒரு முறையும், “just” என்பதை ஒரு முறையும், “justify” என்பதை ஒரு முறையும், “justified” என்பதை நான்கு முறையும், “justifier” என்பதை ஒரு முறையும் கொண்டுள்ளது. இவ்வார்த்தைகள் யாவையும் ஒரே கிரேக்க வேர் வார்த்தையில் இருந்து வந்துள்ளன.

இந்த வார்த்தைக் குடும்பத்தின் பொருளை நீங்கள் புரிந்துகொள்ள உதவுவதற்கு, நாம் “righteousness” (நீதி) என்ற வார்த்தையின்மீது ஆழ்ந்த கவனம் வைப்போமாக. இந்த ஆங்கில வார்த்தை, ஒலிபெயர்க்கப்பட்டால் “rightwiseness” என்று வாசிக்கப்படக்கூடிய, ஆங்கிலோ சாக்ஸன் வார்த்தையில் இருந்து வந்துள்ளது.²⁹ ஒரு படகு தலைகீழாகக் கவிழ்ந்துபோன தென்றால், அது “right-wised” செய்யப்பட வேண்டும். அதாவது, நேராக திருப்பப்பட வேண்டும் என்று நாம் கூறமுடியும்.

“Righteousness” மற்றும் இதற்குத் தொடர்புடைய வார்த்தைகளுக்கான கிரேக்கச் சொற்றொடர்களை நீங்கள் கண்ணோக்கினால், அவைகள் ஒரு பொதுவான வேர்ச்சொல்லைக் கொண்டிருப்பதை நீங்கள் காண்பீர்கள்; அவைகள் ஒரே வித எழுத்துக்களைக் கொண்டு தொடங்குகின்றன. அவைகள் dike என்ற வார்த்தையில் இருந்து தரவழைக்கப்பட்டுள்ளன.³⁰ அதற்கு “சரியான” என்று ஒரு அர்த்தம் உண்டு. “Being right” (சரியானவராக இருத்தல்) அல்லது “rightness” (சரியான தன்மை) என்பது பற்றிச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். “Right” என்ற வார்த்தை [ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தின் முதல் அதிகாரத்தில்] பின்தொடரும் கலந்துரையாடலில் சித்தரிக்கப்படுகிறது.

“Righteousness” (“நீதி”) என்ற வார்த்தை சிலவேளைகளில் தேவனுடைய பண்பைப் பற்றிப் பேசுவதில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (ரோமர் 3:25, 26ல் “அவருடைய நீதி” என்பதைக் காணவும்). தேவனுக்கு பயன்படுத்தப்படுகையில், “நீதி” என்ற வார்த்தை சரியானவராக இருத்தல் என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது. இது முற்றிலும் சரியான தன்மையாக உள்ளது. தேவன் தமது இருப்பு மற்றும் தாம் செய்கிறவைகள் ஆகியவற்றில் முழுமையும் மற்றும் முற்றிலும் சரியானவராக இருக்கிறார். தேவனுடைய நீதி என்பது அவரது பரிசுத்தத்தின் வெளிப்பாடாக உள்ளது. அவர் பரிசுத்தராக இருப்பதால், அவர் பாவத்தைப் பொறுத்தமட்டில் கவனமற்றவராகவோ அல்லது அதை இலேசாக எடுத்துக்கொள்பவராகவோ இருக்க இயலாது.³¹ அவரது நீதியான இயல்பு, பாவம் தண்டிக்கப்படுவதை வற்புறுத்துகிறது. (நாம் 3ம் அதிகாரத்திற்குக் கடந்து செல்லுகையில் இதைப் பற்றிக் கலந்துரையாடுவோம்.)

“நீதி” என்ற வார்த்தையை மனிதர்களுக்கு இரு கருத்துக்கள் எதிலாவது பயன்படுத்தப்படவும் முடியும். இது சரியான வகையில் வாழ்தல் என்ற கருத்தில் பயன்படுத்தப்பட முடியும். 1 யோவான் 2:29 மற்றும் 3:7, 10

ஆகிய வசனப்பகுதிகள் நீதியை நடப்பித்தல் என்பது பற்றிப் பேசுகையில், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 19:8 “பரிசுத்தவாண்களின் நீதியான கிரியைகள்” பற்றிப் பேசுகிறது. எனவே, சரியாக வாழ முயற்சிப்பவர்கள் ஒரு கருத்தில் “நீதிமாண்கள்” என்று அழைக்கப்பட முடியும்.³² இருப்பினும், எவரொரு வரும் முற்றான நீதியுடன் வாழ இயலாது என்பதால் இந்த “நீதி” என்பது சார்புநிலையில் சரியான தன்மையாகவே உள்ளது. நாம் நம்மால் இயன்ற அளவுக்கு மிகச்சிறப்பாக செய்தாலும், நாம் இன்னமும் பாவம் செய்து தேவ மகிமையற்றவர்களாகவே இருப்போம் (ரோமர் 3:23). இவ்வாறு பவுல், “அந்தப்படியே [முற்றான கருத்துணர்வில்] நீதிமாண் ஒருவனாகிலும் இல்லை” என்று முடிவு செய்தார் (3:10).

தேவனுடைய “சரியானதன்மை”க்கும் மனிதகுலத்தின் “சரியில்லாத தன்மை”க்கும் இடையிலான நேர்மாறான ஒப்பீடு ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தின் அடிப்படைச் செய்தியினுடைய இறுக்கத்தை அளிக்கிறது. இந்த இறுக்கம் ரோமர் 3:25ன் சொற்றொடர்களில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம்: தேவன் “நீதி” (சரியான வகையில்) உள்ளவராகவும், அதே வேளையில், சரியற்றவர்களை “நியாயந்தீர்ப்பவராகவும்” (அவர்கள் சரியாக இருப்பவர்கள் என்பது போன்று நடத்துபவராகவும்) இருக்கக்கூடுவது எவ்வாறு? இந்தப் பிரச்சனையின் தீர்வு “நீதிமாண்” என்ற வார்த்தை மனிதர்களுக்கு நடைமுறைப்படுத்தப்படக்கூடிய இரண்டாவது வழிமுறையில் பிரதிபலிக்கப்படுகிறது. இது ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் “நீதி” என்ற வார்த்தையின் மிக முக்கியமான பயன்பாடாக உள்ளது. இந்தக் கருத்தில் பயன்படுத்தப்படும்போது, இவ்வார்த்தை கர்த்தருடன் சரியாக நிலைநிறறல் என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது. இதுவே 1:17ல் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள கருத்து என்று நான் நம்புகிறேன்.

நமது படிப்பு தொடருகையில், தனிநபர் சரியானவராக இல்லை யென்றாலும், அவர் விசுவாசிக்கும்போது அவரைத் தேவன் சரியானவராகக் கருதுகிறார் என்ற ஆச்சரியமான சத்தியத்தைப் பவுல் அறிவிப்பதைக் காணு வோம். 4:3ஐக் கவனியுங்கள்: “ஆபிரகாம் தேவனை விசுவாசித்தான், அது அவனுக்கு நீதியாக எண்ணப்பட்டது.” ஆபிரகாம் தேவனை விசுவா சித்தபோது, அவர் உண்மையில் நீதியை நடப்பிக்காது இருந்தாலும், அவர் நீதிமானாக இருந்தது போன்று அவரைத் தேவன் நடத்தினார். NASB வேதாகமம் “credited” அல்லது “credits” என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்துகையில் (வசனங்கள் 4-6, 9, 10, 22-24), KJV வேதாகமத்தில் “counted” (வசனங்கள் 3, 5), “reckoned” (வசனங்கள் 9, 10) மற்றும் “imputed” (வசனங்கள் 6, 22-24) என்ற வார்த்தைகள் உள்ளன. இந்த “நீதியை” புணையப்பட்ட நீதி என்று நாம் நினைக்கலாம்.

நாம் பிற்பாடு இந்தச் சிந்தனைகளை மிகவும் முழுமையாக மேம் படுத்துவோம். இவ்வேளைக்கு, நாம் கலந்துரையாடியபடி, “நீதி” என்ற வார்த்தைக்கு மூன்று பயன்பாடுகளை மாத்திரம் சிந்தையில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

தேவனுக்கு நடைமுறைப்படுத்தும் வகையில்:
 சரியான வகையில் இருப்பவர், முழுமையும் சரியானவகை.
மனிதர்களுக்கு நடைமுறைப்படுத்தும் வகையில்:
 சரியான வகையில் வாழுதல், சார்புநிலையில் சரியான தன்மை.
 (கர்த்தருடன்) சரியாக நிலைநிற்குதல்,
 புணையப்பட்ட நீதி.

வசனப்பகுதியை ஆய்வுசெய்தல்

இந்தப் பகுதியை நாம் முடிக்கும் முன்பு, 1:17ல் “நீதி” என்ற வார்த்தையின் பயன்பாட்டைக் கண்ணோக்குவோமாக: “ விசுவாசத்தினாலே நீதிமான் பிழைப்பான்’ என்று எழுதியிருக்கிறபடி, விசுவாசத்தினால் உண்டாகும் தேவநீதி விசுவாசத்திற்கென்று அந்தச் சவிசேஷத்தினால் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.” இவ்வசனத்தில் “நீதி” என்ற வார்த்தை, மனிதர்களை நீதியுள்ளவர்கள் என்பது போன்று தொடர்ந்து எண்ணுவதற்கான தேவனுடைய ஏற்பாடு என்பதைக் குறிக்கிறது என்று நான் நம்புகிறேன். இந்த “நீதி” தேவனிடத்தில் இருந்து வருவதால், இது “தேவநீதி” என்று அழைக்கப்படுகிறது. வசனப்பகுதியானது, இது “சவிசேஷத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டது” என்று வலியுறுத்துகிறது: சவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப்படுதல் என்பதுதான் இந்த நீதியைப் பற்றி நாம் அறியக்கூடிய ஒரே வழியாக உள்ளது.

பின்வரும் பாடங்களில், நாம் பாவிகள் கிறிஸ்துவில் விசுவாசம் கொண்டு தங்கள் வாழ்வை அவருக்குக் கீழ்ப்படுத்துகையில் தேவன் பாவிகளை நீதிமாண்களாக எண்ணுவதை இயேசுவின் பவி உண்மையில் எவ்வாறு சாத்தியமாக்கிற்று என்பது பற்றிக் கலந்துரையாடுவோம். இவ்வேளைக்கு, தேவன் நம்மை நீதிமாண்களாக எண்ணுகிறார் என்ற சத்தியத்தில் நாம் அகம் மகிழ்வோமாக. நீங்கள் ஒரு நல்ல மனச்சாட்சியைக் கொண்டிருந்தால், நீங்கள் மிகவும் கடினமாக முயற்சி செய்யும்போதுகூட, உங்கள் குறைகளைப் பற்றி அறிந்திருக்க வேண்டும். உங்களிடத்தில் அநீதி காணப்பட்டபோதிலும், தேவன் தம் குமாரனின் நிமித்தம் உங்களை நீதிமாண்கள் என்ற வகையில் நடத்துவார் என்பதை உணர்ந்தறிதல் ஆச்சரியமானதாக உள்ளதல்லவா? இந்த ஆச்சரியமான சத்தியத்திற்காகத் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்துங்கள்!

முடிவுரை

ரோமர் 1:16, 17 வசனப்பகுதி “கிறிஸ்துவத்தைப் பற்றி எழுதப்பட்ட வற்றிலேயே மிகவும் ஆழ்ந்த சிந்தனையுள்ள மற்றும் சுருக்கமான கூற்றுக்களில் ஒன்று” என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது.³³ இவ்வசனங்கள் மார்ட்டின் லூத்தர் என்பவர் கிறிஸ்துவத்தைக் கண்ணோக்கும் வழியை மாற்றும் அளவுக்கு அவர்மேல் மிகவும் ஆழ்ந்தறிவுள்ள செயல்விளைவைக் கொண்டிருந்தன என்று வரலாறு பதிவு செய்திருக்கிறது.³⁴ இந்தக் காரணத்தினால், இவைகள் சீர்திருத்த இயக்கத்தைத் தொடங்கச் செய்ததில் முக்கியமான சக்தியாக இருந்தன என்று மதிக்கப்படலாம். இவற்றைக் கவனமாக வாசி

யுங்கள், மற்றும் இவைகள் அறிமுகப்படுத்தும் ஆச்சரியமான சத்தியங்களை ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள். இவைகள் உங்கள் வாழ்வையும் மாற்றக்கூடும்!

பிரசங்கியார்களுக்கும் போதகர்களுக்கும்

குறிப்புகள்

ரோமர் 1:16, 17ன் மீதான இப்பாடத்திற்கு “பணியைச் செய்யத் தொடங்குதல்” என்பது இன்னொரு தலைப்பாக இருக்க முடியும். நீங்கள் வார்த்தைகள் பற்றிய படிப்புகள் இன்றி வசனத்திற்குப்பின் வசனம் என்ற வகையிலான படிப்பு ஒன்றை முன்வைக்க விரும்பினால், வார்டென் வயர்ஸ்ப் என்பவரின் எழுத்திலிருந்து தழுவப்பட்ட வரைகுறிப்பு ஒன்று இங்கே தரப்படுகிறது: (1) சவிசேஷத்தின் தோற்றமூலம்: இது கிறிஸ்துவின் சவிசேஷமாக உள்ளது (வசனம் 16அ); (2) சவிசேஷத்தின் செயல்பாடு: இது தேவபெலனாக உள்ளது (வசனம் 16ஈ); (3) சவிசேஷத்தின் விளைவு: இது இரட்சிப்புக்குத் தேவபெலனாக உள்ளது (வசனம் 16இ); (4) சவிசேஷத்தின் வெளி அடைவு: இது விசுவாசிக்கிற யாவருக்குமானதாக உள்ளது (வசனம் 16ஆ, 17).³⁵ ரோமர் 1:14-16ல் உள்ள மூன்று “நான்” என்பவற்றைப் பற்றிய துணைப்பிரசங்கம் ஒன்றையும் நீங்கள் பிரசங்கிக்க முடியும்.

குறிப்புகள்

¹W. E. Vine, Merrill F. Unger, and William White, Jr., *Vine's Complete Expository Dictionary of Old and New Testament Words* (Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1985), 39. ²This illustration was adapted from William P. Tuck, in *Illustrating Paul's Letters to the Romans*, comp. James F. Hightower (Nashville: Broadman Press, 1984), 12. ³Bruce Barton, David Veerman, and Neil Wilson, *Romans*, Life Application Bible Commentary (Wheaton, Ill.: Tyndale House Publishers, 1992), xxiii. ⁴Chris Bullard, “Romans: How God Accepts People Like Us” (N.p., n.d.), cassette. ⁵இது, சவிசேஷம் “இரட்சிப்பு உண்டாவதற்கான” பல பெலன்களில் ஒன்று என்றோ அல்லது “பெலம்” என்பதற்கு முன்னதாக நாம் திட்டவட்டமற்ற சுட்டுச்சொல் ஒன்றை (“a”) இட வேண்டும் என்றோ அர்த்தப்படுவது இல்லை. ⁶Coy Roper, “The Gospel,” sermon preached at Walnut Grove church of Christ, Savannah, Tennessee, 13 August 2000. ⁷Gerhard Friedrich, “*euangelizomai*,” in Geoffrey W. Bromiley, *Theological Dictionary of the New Testament*, ed. Gerhard Kittel and Gerhard Friedrich, trans. Geoffrey W. Bromiley, abr. (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1985), 269-70. ⁸Robert H. Mounce, “Gospel,” *Evangelical Dictionary of Theology*, ed. Walter A. Elwell (Grand Rapids, Mich.: Baker Books, 1984), 472. ⁹D. Stuart Briscoe, *Mastering the New Testament: Romans*, The Communicator's Commentary Series (Dallas: Word Publishing, 1982), 27. ¹⁰James Meadows, Class Notes, *Romans*, East Tennessee School of Preaching and Missions, Knoxville (2003), 5. ¹¹Adapted from Brian Harbour, in *Illustrating Paul's Letters to the Romans*, comp. James F. Hightower (Nashville: Broadman Press, 1984), 12. ¹²Roper. ¹³Ibid. ¹⁴லேரி டியெசன் என்பவர் எழுதிய “*The Righteousness of God*”: *An In-depth Study of Romans*, rev. (Clifton Park, N.Y.: Life Communications, 1989), 16 என்ற புத்தகத்தில்

கூறப்பட்டுள்ளபடி, இவ்வார்த்தைகள், ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் மொத்தம் அறுபத்தியோரு முறைகள் காணப்படுகின்றன. ¹⁵Vine, 61TMல் *peitho* என்பது *pisteuo* என்ற வார்த்தையுடன் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளது. *Pistis* மற்றும் *pisteuo* ஆகிய இரு வார்த்தைகளும் *The Analytical Greek Lexicon* (London: Samuel Bagster & Sons, Ltd., 1971), 314 என்ற புத்தகத்தில் *peitho* என்பதன்கீழ் துணைத்தலைப்புகளாக உள்ளன. ¹⁶Vine, 222. ¹⁷மற்ற எழுத்தாளர்கள் இதே சொல்லாக்கத்தைப் பயன்படுத்தாமல் இருந்தாலும், அவர்கள் இரட்சிக்கிற விசுவாசத்தின் மும்மடங்கு இயல்பைப் புரிந்து கொண்டுள்ளனர் (உதாரணமாகப் பின்வருபவற்றில் காணவும்: Vine, 222; Charles R. Swindoll, *Coming to Terms with Sin: A Study of Romans 1-5* [Anaheim, Calif.: Insight for Living, 1999], xiii). ¹⁸Vine, 61. ¹⁹Rudolf Bultmann, “*pisteuo*,” in Geoffrey W. Bromiley, *Theological Dictionary of the New Testament*, ed. Gerhard Kittel and Gerhard Friedrich, trans. Geoffrey W. Bromiley, abr. (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1985), 854-55. ²⁰Vine, 222.

²¹Bultmann, 854. ²²Ibid. ²³Larry Deason, “*The Righteousness of God*”: *An In-depth Study of Romans*, rev. (Clifton Park, N.Y.: Life Communications, 1989), 16. ²⁴Vine, 61. ²⁵Ibid., 222. ²⁶W. J. Deane, “Habakkuk,” *Pulpit Commentary*, vol. 14, ed. H. D. M. Spence and Joseph S. Exell (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1950), 23. ²⁷Anders Nygren, *Commentary on Romans* (Philadelphia: Fortress Press, 1949), 88. ²⁸A. W. Tozer, *The Knowledge of the Holy*, 92; quoted in Jimmy Allen, *Survey of Romans*, 4th ed., rev. (Searcy, Ark.: Jimmy Allen, 1973), 30. ²⁹Vine, 535. ³⁰*The Analytical Greek Lexicon*, 102.

³¹Vine, 535. ³²இந்த வாக்கியம் தேவனுடன் சரியாக நிலைநிற்கும் ஒருவரைக் குறிப்பிடுகிறது. ஒருவருடைய ஒழுக்கநிலை எவ்வளவு உயர்வானதாக இருப்பினும், அவிசுவாசியாக இருப்பவரை வேதாகமம் ஒருக்காலும் “நீதிமான்” என்று குறிப்பிடாது. ³³Barton, Veerman, and Wilson, 12. ³⁴பல எழுத்தாளர்கள் இந்த வரலாற்றை எடுத்துரைக்கின்றனர். ஒரு ஆதாரமூலம் பின்வருமாறு: F. F. Bruce, *The Letter of Paul to the Romans*, The Tyndale New Testament Commentaries (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1985), 56-57. ³⁵Warren W. Wiersbe, *The Bible Exposition Commentary*, vol. 1 (Wheaton, Ill.: Victor Books, 1989), 516-17.